

следъ това го заобиколиха единадесетъ звезди, които сжщо му се поклониха.

Когато слънцето, месецътъ и звездитъ си отиваха къмъ небето, около смаяното овчарче падна ослѣпителна свѣтлина и то чу гласъ, който казваше:

— Заради твоята мъдростъ, заради твоята доброта и сърдце, небеснитъ свѣтила ти се поклониха. Нѣкои ще те похулятъ, но не се бой, това стана по Моята воля.

Следъ това свѣтлината изчезна и надъ Хевронската долина пакъ подухваше само топлиятъ юженъ вѣтрецъ.

На сутринта Йосифъ разказа съня си на своитъ братя, които бѣха единадесетъ на брой — колкото бѣха звездитъ, които му се поклониха — ала тѣ ядно му се изсмѣха:

— Това е вече много. Нима ние, които сме по-стари отъ тебъ, и баща ни, и майки ни ще дойдемъ предъ тебъ да ти се поклонимъ до земи! Засрами се! Твоя сънъ е лъжливъ.

— Не лъжа, братя, така

бѣше.

Ала тѣ не искаха повече да го слушатъ и пакъ се отдѣлиха отъ него.

Сжщия денъ Йосифъ си отиде вжщи и разказа и на родителитъ си своя сънъ. Изпърво тѣ се натжжиха, защото помислиха, че Йосифъ се е измѣнилъ и се е възгордѣлъ, ала после разбраха, че Богъ е далъ тоя сънъ на Йосифа и тайно се зарадваха въ себе си за своя любимъ синъ.

И наистина, братята мразѣха и завиждаха на Йосифа, затова го и продадоха тайно на търговци, които го отведоха въ Египетъ. Ала и тамъ Богъ не остави добрия и уменъ Йосифъ. Йосифъ стана първенецъ въ Египетъ и всички го почитаха и му се кланяха. А следъ време дойдоха при него родителитъ му и братята му, та и тѣ му се поклониха.

Така се сбждна сънътъ на Йосифа, който бѣше обичанъ не само отъ хората, но и отъ Бога, заради послушанието му, заради добротата му и мъдростта му.

Спасъ Кралевски

Редакцията моли най-учтиво ония отъ абонатитъ, които не сж се издължили, да си платятъ абонамента чрезъ синодалната пощенска чекова смѣтка № 280, като уведомятъ за това и редакцията.
